

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

45. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

10. LISTOPADU 2019

Z obsahu:

**O Skutcích apoštolů -
„Bůh nikomu nestrání“**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 16. října 2019
na náměstí Sv. Petra
v Římě
- strana 2 -

Svatý Mikuláš I. Veliký
Libor Rösner
- strana 4 -

**Pýcha a domýšlivost
v náboženském životě**
P. Štefan Ištvanik CSsR
- strana 6 -

**Sto růží Panny Marie
pro rozjímání (3)**
P. Clemente
Arranz Enjuto
- strana 8 -

**Petrův nástupce vyhlásil
Neděli Božího slova**
- strana 9 -

Život s Bohem (6)
Raoul Plus SJ
- strana 10 -

**Papežská nadace
Kirche in Not:
Náboženská svoboda by
měla být prioritou v agendě
velkých mocností**
- strana 12 -

**Statistika světové katolické
církve za rok 2017**
- strana 13 -

Neznámý autor: Svatá Anežka ošetřuje nemocného (r. 1482), Národní galerie, Praha

Pýcha a domýšlivost v náboženském životě

Pán Ježíš nám mnoho rozprávěl o svém i našem nebeském Otci. Velmi mu záleželo na tom, abychom poznali nebeského Otce a jeho lásku k nám. Vyprávěl nám o Otcově vztahu k nám a také o tom, jaký má být náš vztah k našemu nebeskému Otci. Bylo asi úterý posledního týdne Ježíšova pozemského života. Učil v jeruzalémském chrámu. Přišli k němu starší z lidu a velekněží, kteří měli plné hlavy plánů, jak by se ho mohli zbavit, jak ho zabít. Viděl jim hluboko do srdcí. Věděl o všem, přesto však myslel na jejich záchranu. Nabídl jim poslední šanci, když jim řekl podobnoství o dvou synech a vyzval je, aby sami posoudili, kdo z těch dvou splnil vůli svého otce. Odpověděli mu správně. Otcovu vůli splnil ten, kdo nejprve odmítl jít pracovat, ale potom svého chování vůči otci litoval a šel. Z toho plyne, že dobře pochopili to, co jim řekl. Jistě jste pochopili také to, že to podobnoství řekl právě o nich.

Byli duchovními vůdci Izraele a říkali si, že jsou Božími služebníky a strážci Zákona. V této funkci by měli být i tlumočníky mesiášské ideje, ale tento svůj úkol vůbec neplnili. Proto se podobají tomu prvnímu synovi, který řekl, že půjde, a nešel. Bůh ve své lásce jim poslal Jana Křtitele, který je upozornil na jejich nedostatky a vyzýval je k pokání: Aby změnili svoje smýšlení a svoje srdce, a tak se připravili na příchod očekávaného Mesiáše. Oni Janovu výzvu ignorovali a setrvali ve svých hříších. Když přišel Mesiáš a žádal od nich totéž, nepřijali ani jeho napomenutí. Pro oprávněné výčitky, které jim jasně adresoval, ho začali nenávidět, a proto se ho snažili zabít.

Proti nim Ježíš postavil druhého syna, který sice řekl svému otci, že nepůjde pracovat do jeho vinice, ale pak toho litoval a šel. Tím druhým synem jsou veřejné hříšnice, celníci a všichni ti, kdo slyšeli Janovu kázání, uvědomili si svoji hříšnost, přiznali si, že svojí vlastní vinou setrvali ve svých hříších. Zatoužili po odpuštění svých hříchů a konali pokání. Když přišel Mesiáš – Ježíš Kristus, u něho hledali osvobození od svých hříchů. Jedním z těchto celníků byl Za-

cheus a jednou z těchto hříšnic byla i Marie Magdaléna.

Proč veřejné hříšnice a celníci přijali Janovu výzvu k pokání a proč duchovní vůdcové národa ji nepřijali? Ve vztahu člověka k Bohu vždy sehrává velkou roli pokora, která vyplývá z vědomí vlastní hříšnosti, z vlastní bída a nicoty před Bohem. Veřejné hříšnice a celníci měli tuto pokoru, kterou velekněží a starší z lidu neměli. Pro svoji velkou pýchu pohrdali jinými lidmi a sebe pokládali za spravedlivé. Byli si jisti svojí spásou, jako kdyby jim ji zaručovalo samotné jejich postavení, jež měli ve vyvoleném národě. Co se týká jejich vztahu k Bohu, namlouvali si, že všechno již znají, že Bůh jim už nemá co říci a že oni pro Boha již udělali všechno. Bůh a Boží věci byly pro ně už vyřízeny. Podobnoství, které jim Ježíš pověděl, bylo na jedné straně výzvou k opravdovému pokání a na druhé straně bylo varováním před každou náboženskou domýšlivostí. Varováním před jejich neoprávněnou jistotou spásy. To je výzva a varování také pro nás. Ježíš i nás vyzývá ke skutečnému pokání a varuje nás před náboženskou domýšlivostí.

Pravé pokání nespočívá v jednorázovém vyznání našich hříchů ve svátosti smíření, ale v neustálé změně smýšlení a srd-

ce. Když jsme hřešili, kráčeli jsme cestou hříchu, která vedla od Boha. Jestliže jsme se dali na pokání, musíme nastoupit na jinou cestu, na cestu ctností a života podle Božích přikázání, jež vede k Bohu. To znamená, že musíme svůj život otočit o sto osmdesát stupňů. Toto je Boží vůle, kterou nám tlumočil Ježíš, když nás vyzýval, abychom činili pokání za své hříchy a tak zachránili svoje nesmrtelné duše. Jsme-li jen trochu upřímní, tak si musíme přiznat, že pokání skutečně potřebujeme konat, ať už jsme ve svém životě byli tím prvním synem, který řekl, že půjde pracovat do otcovy vinice, a nešel, anebo tím druhým, který řekl, že nejde, ale pak litoval a šel. Skutečnou radost otci udělá pouze ten syn, který řekne otci ano a potom udělá všechno, co otec od něho žádá. V našem životě jistě toho bylo dost, čím jsme zranili Otcovo milující srdce. Navzdory tomu Ježíš nám všem dává šanci, že přijdeme do nebeského království, když budeme za své hříchy konat upřímné pokání, pokud skutečně změním své smýšlení a i svá srdce.

Před několika lety byly noviny plné tzv. Profumovy aféry. Profum byl anglickým ministrem. Velmi hluboko klesl. Dal pohoršení celé Anglii. Poté se dal na opravdové pokání, kterým se chtěl vrátit k Bohu, protože se od něho vzdalil svými hříchy. Dobrovolně pracoval mezi nejchudšími a nejbídnějšími jako ošetřovatel v nejchudších čtvrtích Londýna. Sbíral milodary pro chudé právě v tom prostředí, z kterého pocházela jeho tehdejší milenka Christina Keelerová. Svým pokáním chtěl zachránit svoji duši a napravit pohoršení, které dal svým hříšným jednáním.

Na tomto příkladu pěkně vidíme velkou a radostnou pravdu pro nás všechny, že Ježíš nechce budovat svoje království jen z nevinných, ale i z hříšníků, kteří činí pokání. Vždyť on nám sám řekl, že přišel kvůli hříšníkům: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem povolovat spravedlivé, ale hříšníky.“ (Mk 2,17) Ježíš přišel, aby nás osvobodil od hříchu, a to osvobození potřebují právě hříšníci. Čím je člověk větším hříšníkem, tím více potřebuje Ježíšovo osvobození. V nebeském království je místo

Jacob Matham (1571-1631): Pýcha

i pro hříšníky, ale jen pro takové, kteří přijali Ježíšovu výzvu k pokání a pokání také uskutečňují.

Podobenství o dvou synech kromě toho, že nás vyzývá k pokání, nás varuje i před náboženskou domýšlivostí, v níž se nacházeli židovští duchovní vůdcové a do níž se velmi lehce může dostat kdokoliv z nás. Proto si položíme otázku: „V čem spočívá náboženská domýšlivost?“ Především v tom, že si někdo namlouvá, že velmi dobře zná všechny náboženské pravdy. Již nepotřebuje žádné poučení a nepřijímá žádná napomenutí. Přesně tak jako židovští předáci. Bůh jim poslal Jana Křtitele, ale oni ho nepřijali, neboť podle jejich smýšlení už všechno věděli. Jan jim neměl víc co říci. Napomínat je nebylo třeba, protože oni všechno dělali správně. Aspoň si to tak mysleli. Nepřijali Božího Syna, protože ten jim neměl co říci. Pokládali se za moudré, kteří všechno znají, ba mysleli si, že jsou moudřejší než Boží Syn, který byl nejen pravým člověkem, ale i pravým Bohem. Dále si namlouvali, že již dost udělali pro Boha i pro svoji duši. Proto měli jakousi podivnou jistotu své spásy. Tak si byli jisti svojí spásou, že všechny ostatní zatracovali. Jen oni byli dobří a ostatní zase špatní. Ještě i Ježíšovi připisovali spojení s Belzebubem, s knížetem zlých duchů.

Tato náboženská domýšlivost ještě nevymřela. Žije i dnes a zmocňuje se křesťanů. Je velmi nebezpečná. Dost často slyšíme: „Já už všechno vím. Co nového mi může kněz v kázání říci?“ Takto přemýšlel i učitel, který během kázání vycházel z chrámu, aby si zakouřil, neboť si namlouval, že všechno ví. Nejen namlouval, ale také nahlas říkal: „Učím již 32 let, já už všechno vím, mně již jeho kázání nic neřeknou.“ Ba tato náboženská domýšlivost se dokáže zmocnit i dítěte. Jedno z nich řeklo: „Já už tři roky chodím do náboženství, všechno vím. Víc do náboženství chodit nemusím.“

Jiní si namlouvají, že již dost učinili pro Boha, pro svoji duši, pro její spásu. Matka řekla knězi: „Otče, já jsem velmi spokojená se svými dětmi. Mám je všechny v pořádku. Dala jsem je pokřtít, šly na první svatou zpověď a první svaté přijímání. Moje nejstarší dcera, která je již vdaná, je církevně sezdaná. Doufám, že i moji dva synové si najdou taková děv-

PAPEŽSKÝ VYSLANEC V OSN: POUČENÍ O LIDSKÉ POHLAVNOSTI JE POVINNOST RODIČŮ, NIKOLI INSTITUCÍ

„*Jsem znepokojen zaváděním sexuální výchovy, která nerespektuje práva rodičů a neodpovídá potřebám dítěte,*“ řekl 10. října 2019 představitel Svatého stolce, arcibiskup Bernardito Auza na půdě OSN. Položil důraz na výchovnou roli rodiny, která zásadně převahuje nad institucemi.

„*Povinnost a právo rodičů vychovávat děti zahrnuje svobodný výběr školy či jiných nezbytných prostředků ve shodě s jejich morálními a náboženskými přesvědčeními,*“ řekl vatikánský diplomat, který je stálým pozorovatelem Apoštolského stolce při OSN. Poukázal na to, že „*výchova dětí, včetně poučení o lásce a lidské pohlavnosti je především povinnost rodičů a nikoli vzdělávacích institucí*“.

Globální zpráva týkající se problematiky odebírání dětí nefunkčním ro-

dinám ukazuje, že umístování dětí do ochranných zařízení by měla být vždycky jen krajní možností. Je třeba činit vše pro to, aby děti vyrůstaly v rodinném prostředí, kde zakoušejí lásku, ochranu a bezpečí – řekl arcibiskup Auza.

Vatikánský diplomat promluvil u příležitosti 30. výročí přijetí *Úmluvy o právech dítěte* na půdě OSN. Tento dokument ratifikoval největší počet členských zemí, a zmíněné výročí je proto vhodnou příležitostí k zamyšlení nad kroky přijatými za účelem ochrany našich maličkových, jakož i jejich sociálního a intelektuálního rozvoje – řekl vatikánský diplomat.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(12. 10. 2019)

čata, že se dají církevně sezdat. Potom budu už úplně spokojená.“

Tato náboženská domýšlivost vyplývá z pýchy, lehkomyšlnosti, pohodlnosti a z náboženské lenosti. Tuto náboženskou domýšlivost Ježíš odsoudil a nedává jí žádnou šanci na nebeské království.

Proto si uvědomme, že naše náboženství, jinými slovy náš vztah k Bohu, nespočívá pouze v náboženských vědomostech ani v poznání náboženských pravd. Kdybychom jakkoliv dobře znali náboženské pravdy a zůstali jen při tom, tak by nám to nic neprosperovalo pro spásu naší nesmrtelné duše. Poznání náboženských pravd nás musí vést k poznání Boží vůle. Ale i samotné poznání Boží vůle ještě nestačí. Musíme ji také plnit. Náš vztah k Bohu je jen tehdy správný, když celý náš život je úplným odevzdáním se Boží vůli a jejím plněním v každé situaci, bez ohledu na to, zda Boží vůle je pro nás výhodná, anebo ne. Ježíš se bál svého utrpení i smrti, proto řekl: „Otče můj, je-li možné, ať mě tento kalich mine! Ale ne, jak chceš ty.“ (Mt 26,39) Prosil Otce, aby ho minul tento kalich, ale hned dodává, aby se stalo ne tak, jak chce on, ale tak, jak chce Otec.

Náboženský život nespočívá v několika úkonech, jakou jsou křest, první svá-

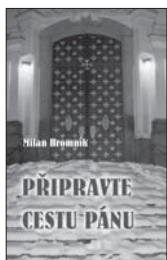
tost smíření, první svaté přijímání, svatba a podobně. Naše křesťanství je povolání do Boží služby a vyžaduje od nás každodenní rozhodování se k činům. Nikdy nejsme už dost „vymodlení“. Nikdy nemůžeme říci, že již nemusíme chodit na bohoslužby. Stejně tak nemůžeme říci, že již nebudeme přistupovat ke svátostem, neboť jsme už dost přistupovali. Naše víra nikdy není tak dokonalá, aby už nepotřebovala růst. Stále jsme na cestě k Bohu. Jen tehdy dojdeme spásy, když na této cestě vytrváme až do smrti. Proto nás svatý Pavel vyzývá: „Proto tedy, moji milovaní, pracujte s bázní a chvěním na skutečném své spásy, s onou poslušností, jejíž důkaz jste stále podávali a jež se musí projevat nejen, když jsem přítomen, ale ještě více nyní v mé nepřítomnosti.“ (Flp 2,12) Na jiném místě píše: „Máme-li taková zaslíbení, očistíme se, milovaní, od veškeré poskvrny těla i ducha a dovršíme své posvěcení v bázni Boží.“ (2 Kor 7,1)

Modleme se, abychom dokázali vydržet na cestě pokání, aby naše víra stále rostla, abychom vždy v Boží bázni poznali dílo svého posvěcení, dílo své spásy.

Z *Ludová čítanka na nedele a sviatky 9/2005 - Pravidelná příloha časopisu Misionár.*
Přeložil a upravil -dd-

PRŮVODCE ADVENTEM

PŘIPRAVTE CESTU PÁNU
Milan Hromník SJ • Ze slovenštiny
přeložila Věra Všeticková

Bliží se začátek nového církevního roku – advent. Je to doba přípravy na oslavu Narození Božího Syna. Máme-li mít srdce otevřené pro plné přijetí Ježíše, neměli bychom dobu přípravy podceňovat. Znamená to odpoutat se od předvánočního shonu a v tichosti si uvědomit Ježíšovu přítomnost v našich životech. K dobré duchovní přípravě na Vánoce nám může pomoci právě tato drobná knížka, která nás provede obdobím od prvního adventního dne až do 24. prosince. Ta obsahuje krátké meditace na všechny dny doby adventní, které vycházejí z liturgického čtení příslušného dne. Knížka obsahuje také krátký úvod k adventu a adventní liturgii.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 120x190 mm, 88 stran, 119 Kč
Pro odběratele Světla aktuální nabídka 20 Kč!

SVĚTICI - NÁŠ VZOR A NAŠE POVZBUZENÍ

ZÁZRAKY OTCE PIA
Renzo Allegri • Z italského přeložil Jan
Lachman • Redakce Helena Palátová

Otec Pio z Pietrelciny (1887–1968) je jeden z nejvýznamnějších světců 20. století. Víme, že po celých padesát let byl obdařen viditelnými stigmaty, měl dar prorokování, bilokace, vzhledu do lidských srdcí,

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

dar uzdravování duše i těla. Byl to velký přímluvce všech trpících před Boží tváří a mistr duchovního boje. Jeho poslání zjevně neskončilo dnem jeho odchodu k Pánu, ba právě naopak: Do Pietrelciny neustále přicházejí nová a nová svědectví o milostech obdržných na jeho přímluvu, ať už jde o zázračná uzdravení, obrácení či jiné Boží zásahy. A tato kniha je plná zázračných příběhů, které se staly už za Piova života. Jde o jedno velké svědectví o Boží moci a milosrdenství, jež se mocně vylévá právě v době, která se od Boha odvrací.

Pavel Nebojsa – Doron
Brož., 130x190 mm, 300 stran, 349 Kč

BYL JEDNOU JEDEN SVATÝ KRÁL
Libor Rösner • Redakce Marcela
Macháčková

Románově zpracovaný životopis francouzského krále svatého Ludvíka IX. nás zavádí do 13. století. Ožívají před námi skutečné historické postavy, především hlavní hrdina, jenž se postupem času mění z nesmělého mladíka v rozhodného muže, neohroženého rytíře a v jedinečný vzor panovníka a křesťana. Máme s ním možnost procházet celou dobou jeho panování, od korunovace přes upevňování si pozic, až po vrcholné období jeho vlády, kdy k němu s úctou vzhlížely oči korunovaných hlav všech panovnických dvorů. Ocitneme se uprostřed litéch bitev, nahlédneme do Ludvíkovy kající praxe či jeho rodinného života, čímž se nám odkryje osobnost člověka, jehož bílou lněnou tuniku, uctívanou jako relikvii, nestačily pohltit plameny požáru pařížské katedrály Notre Dame v dubnu 2019.

Martin Leschinger – FLÉTNÁ
Váz., přebal, 140x207 mm, 230 stran, 255 Kč

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolku. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 005333866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází z církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrací značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povoleno SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjevech, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadáme nezveřejnění příspěvků nevraťme.